

Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta ingressen a l'Académie d'Architecture

Aquest dijous tindrà lloc la cerimònia a la seu d'aquesta prestigiosa institució a París, que ja va concedir-los la Medalla d'Or el 2015, premonitòria del Premi Pritzker de 2017

Ramon Vilalta, Carme Pigem i Rafael Aranda, de l'estudi RCR Arquitectes d'Olot. | Foto: Albert Beltran.

Aquest dijous 20 de febrer tindrà lloc l'ingrés de Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta (RCR Arquitectes d'Olot) com a membres estrangers a l'Académie d'Architecture a la seu d'aquesta prestigiosa institució, al número 9 de la place des Vosges, a París, en una cerimònia que s'iniciarà a dos quarts de set de la tarda.

Hereva directa de la Societat Central d'Arquitectes, l'Académie aplega un total de vora 2.500 arquitectes -que han estat o en són membres des de la seva fundació el 1840. En l'actualitat reuneix uns tres-cents cinquanta membres, inclosos dos-cents vint membres de ple dret de renom nacional i internacional, el quals han d'haver adquirit una experiència indiscutible en

diversos camps de l'arquitectura i l'urbanisme a través d'un treball de qualitat. També inclou cent membres associats i setanta membres estrangers, entre els quals hi són entre d'altres, Tadao Camino, Norman Foster, Thomas Herzog i Pierre De Meuron, Rafael Moneo o Renzo Piano.

Aquesta mateixa institució va concedir la Medalla d'Or a Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta el 2015, tot preconitzant el Premi Pritzker en 2017, una medalla que també van rebre de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament d'Olot.

Els eixos del discurs d'ingrés de RCR Arquitectes

El discurs d'ingrés dels RCR Arquitectes com a membres estrangers se centrarà en cinc temes que descriuen els puntals de la filosofia de RCR (sigla composta per les inicials dels noms dels tres arquitectes).

? El primer tema es basa en l'arquitectura relacional nascuda de la creativitat compartida, exemplificada per la col·laboració de més de trenta anys que el crític i historiador William J.R. Curtis ha comparat a un trio de jazz. Reemplaçar el "Jo" pel "Nosaltres" permet que un conjunt de persones no necessàriament extraordinàries, puguin, però, produir resultats extraordinaris.

? El segon tema gira al voltant del paisatge com a concepció àmplia de l'entorn i té a veure amb la relació que l'arquitectura ha de tenir respecte a la seva implantació i el seu medi. Aquesta concepció parteix de l'enteniment de les arrels pròpies, d'allò local, per a transcendir-les. El diàleg que s'estableix entre lloc i arquitectura és relacional i vol esdevenir en una cosa única, intransferible a un altre lloc. El resultat va més enllà del que és local i té valor universal, ja que si ens endinsem en el món de les sensacions i en la significació es desvetlla una essencialitat que transcendeix la fisicitat de l'arquitectura.

? El tercer tema parla de l'aparició i desaparició de la matèria, l'element primari de l'arquitectura novament interpretat des de la seva qualitat relacional. La matèria com a element constituent de l'expressivitat de l'espai va en relació amb la forma de l'espai, que al seu torn s'adapta a l'expressivitat d'allò material. La tècnica i el material van units a la forma de manera indissociable i constitueixen una unitat i manifestació artística. En el cas de RCR, està basada en una abstracció de la natura i en una exaltació del buit que aspira a la atemporalitat i a la transcendència i que vol fer sentir abans de pensar.

? El quart tema ens endinsa en l'ésser humà i la voluntat de transmetre emocions i despertar la sensibilitat de les persones, com una aportació no només estètica i formal, sinó també conceptual i social. Novament s'aprofundeix en l'aspecte relacional de l'arquitectura, en aquest cas, amb les persones a través de la poètica de l'espai. La unitat entre persona i espai es constitueix quan la persona recorre l'espai temporalment i construeix així la seva percepció de l'espai, tot creant un ambient, una atmosfera. Una altra vegada veiem com una cosa intangible sorgeix més enllà dels valors del lloc i la matèria. Una metafísica de l'humà en l'espai.

? Finalment, el cinquè tema se centra en la disrupció. El món en què vivim és quàntic, tot passa alhora. S'intueix un canvi de direcció que els arquitectes proposen afrontar amb solucions a mida, inesperades, a manera d'arquitectes-sastre, a contra corrent de la fabricació i seriació.

? La creació és la idea motora que ha de generar i impulsar els nous avenços tecnològics perquè no cal donar res per fet. En paraules de Glenn Murcutt: "Des de l'essència absoluta de l'arquitectura, aconseguir l'equilibri meravellós de què parlava Tange: una declaració sublim de la dignitat humana que suspèn el temps i, com a resultat, continua sent rellevant per sempre".

L'objectiu principal de l'Académie d'Architecture és promocionar la qualitat de l'arquitectura, la planificació espacial i el seu ensenyament. La força de l'Académie d'Architecture resideix en l'excel·lència dels seus membres, una xarxa única i inigualable de personalitats franceses i internacionals, que li permet posicionar-se avui com un espai privilegiat per al debat i la influència de l'arquitectura.